

Naar man nu skal lovgive om Automobilkørsel i det hele taget, maa man vel erkende, at det Hædersnavn, Automobileerne have her som „Fremtidens Køretøj“, for saa vidt er rigtigt og godt valgt, som det er sikkert, at det ikke er Nutidens Køretøj. Det er et Køretøj, der for Øjeblikket er et Luksuskøretøj. Jeg taler her ikke om Vareautomobiler, jeg taler om de almindelige Automobile, og de ere jo paa Grund af deres Kostbarhed stadig et Luksuskøretøj. Det forekommer mig, at man maa tage et vist Hensyn hertil, naar man vil lovgive paa dette Omraade. Det er muligt, at Automobilet vil blive Fremtidens Køretøj — det er et saa udmærket Køretøj, at jeg vil haabe, det maa blive det —, men foreløbig har det kun fortjent det Navn, fordi det ikke er Nutidens. Dermed skal man imidlertid ikke slaa Bom for Brugen af Automobile i Almindelighed. Men man maa ved Lovgivning paa det Omraade tage særligt Hensyn til de Folk, som nu en Gang ikke have Raad til at holde Automobile. Den ærede første Taler mente, at Grunden til, at nogle af os ikke vare saa begejstrede for Automobile, var maaske en vis Misundelse hos os. Nej, det tror jeg nu ikke. Jeg har ganske vist ikke Raad til at holde Automobil, men jeg har aldrig været særlig misundelig paa dem, der kørte mig forbi, men jeg vil ganske vist nødig køres i Grøften af dem, det vil jeg indrømme. Jeg skal nu ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa hele Lovforslaget, det vil formentlig blive henvist til et Udvalg, hvor der kan foretages forskellige Ændringer deri, men det forekommer mig, at der er enkelte Bestemmelser, som man med Rette kunde synes vare overflødige. Jeg skal nævne, at der staar f. Eks. i § 3, at Automobilet maa ikke udvikle Damp eller ilde Lugt, der er til Hinder for Færdselen, thi den ilde Lugt, som f. Eks. et Droskeautomobil fremkalder, naar det kører en forbi, kan vel ikke siges at være til Hinder for Færdselen. Den er ganske vist meget ubehagelig, men man kan godt gaa paa Gaden, fordi Automobilet kører forbi. Det er den Slags Bestemmelser, det forekommer mig lidt aparte at sætte ind i Loven. Der er desuden i § 4 en Bestemmelse, som siger, at „Justitsministeriet bemyndiges til at bestemme, at Motorvogne skulle være forsynede med Apparater til at kontrollere Køreastigheden“. Jeg ved slet ikke, om man har saadanne Apparater, i hvert Fald tror jeg ikke, de endnu ere saa fuldkomne, at de kunne

bruges, men hvis saadanne Apparater komme frem, vil jeg meget anbefale, at man saa brugte dem, for det er særlig den uforvarselige Kørsel — og den er vel ikke saa ualmindelig —, som man skulde ramme.

I § 12 staar der, at Motorcykler skulle ikke have Belysning af Mærket, og i Motiverne staar, at det er en Fordring, der er upraktisk. Jeg ved egentlig ikke hvorfor, og Grunden til, at det skulde være upraktisk at lade Motorcykler have Belysning af Mærket, er heller ikke nærmere angivet. Hvis en Motorcyklist kører uforvarsligt om Aftenen og derved sætter andre Menneskers Liv i Fare, saa kunde det være rart at se Mærket paa Cyklen, og jeg tvivler om, at det skulde være saa upraktisk, at det ikke skulde kunne lade sig gøre.

I § 21 er der endelig, forekommer det mig, en Bestemmelse, der for saa vidt kunde være meget fornøftig, hvis den ikke var ophævet ved en anden Bestemmelse. Der staar der: „Naar der fra en Motorvogns Ejers (Brugers) Bopæl eller Forretningslokale ikke er direkte Adgang til nogen Gade eller Vej, ad hvilken Automobilkørsel er hjemlet efter det foregaaende, skal det dog være tilladt at passere med Vognen fra og til Bopælen eller Forretningslokalet ad nærmeste Vejstrækning til og fra Gade eller Vej af saadan Beskaffenhed. Af Justitsministeriet kan der med Hensyn til Kørsel paa stærkt befærdet Strøg træffes saadanne nærmere Indskrænkninger eller Forbud, som maatte findes fornødne til Færdselens Betryggelse“. Nu vil jeg sige, at for Folk, der bo paa Strandvejen, — og det er jo særlig i København og Omegn, at Automobilkørsel er mere almindelig —, hvor de ikke maa køre, har det dog sin Betydning, at der findes en Bestemmelse i Loven, som siger: I maa køre fra eders Bopæl til nærmeste Vej. Det vilde være ret urimeligt, synes jeg, at forlange, at de ikke maa køre, men skulde gaa det Stykke til nærmeste Vej og have Automobilskuret der. Det var ganske rimeligt, om de fik Lov til at køre hen ad Strandvejen til den nærmeste Vej, hvor det er tilladt at køre. Jeg mener ogsaa, at den langsomme Kørsel, som foretages med Vareautomobiler, vistnok meget godt kunde finde Sted ud ad Strandvejen, særlig om Hverdagene, hvor Færdselen slet ikke er saa særlig stor.

Med Hensyn til § 24 skal jeg kun nævne, at der staar, at Automobilføreren skal være behjælpelig med at føre Hestene forbi Automobilet; det kunde være lidt be-